

[Tove Lindbo Larsen]

Begrundelse

Ikke mindst skandaler inden for levnedsmiddelområdet gør det påkrævet, at oprindelsesland påføres levnedsmidler i detailsalg.

Forbrugerne har krav på at få at vide, om det er dansk produktion, eller hvorfra importen kommer.

Forbrugerne bør sikres det frie forbrugsvalg.

Svar (31/8 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

De danske regler for mærkning af færdigpakkelede levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger har deres baggrund i EF-direktivet om mærkning (79/112/EØF).

Mærkningsdirektivet angiver de oplysninger, der generelt skal fremgå af mærkning af alle levnedsmidler.

I Danmark er mærkningsdirektivet udmøntet dels i en generel bekendtgørelse om mærkning af færdigpakkelede levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger, udstedt af Miljøministeriet, dels i en række bekendtgørelser udstedt af henholdsvis Landbrugsministeriet og Fiskeriministeriet for varer og varegrupper inden for de to ministeriers ressort.

Ifølge bekendtgørelsen, som nu administreres af Sundhedsministeriet, skal levnedsmidler mærkes med angivelse af oprindelsessted, i det omfang en udeladelse af en sådan oplysning vil kunne vildlede forbrugeren. Denne regel sigter f.eks. på tilfælde, hvor oprindelsesstedet opfattes som værende af principiel betydning for levnedsmidlets kvalitet.

I bekendtgørelsen foreskrives det i øvrigt, at levnedsmidler skal mærkes med angivelse af navn på pakkevirksomhed, importør eller detailforhandler. Detailforhandleren skal dog være beliggende inden for EF's område.

Mærkningsdirektivet er i øjeblikket under revision, men spørgsmålet om en obligatorisk angivelse af oprindelsessted har ikke været diskutert.

Jeg er opmærksom på, at flere detailforhandlere er begyndt at angive oprindelsessted for visse levnedsmidler. Dette skyldes formentlig et ønske fra forbrugerne om en sådan mærkning. Jeg finder denne udvikling hensigtsmæssig og vil tage initiativ til at pålægge Levnedsmiddelstyrelsen at fremføre de danske forbrugeres ønsker på dette område under de kom-

mende forhandlinger om ændring af mærkningsdirektivet.

Spm. nr. S 309

Til *sundhedsministeren* (23/8 88) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske forbrugere ikke udsættes for udbud af udenlandsk kød fra dyr, der er opdrættet ved hjælp af hormoner?«

Begrundelse

Af dagspressen og Danmarks Radios tv-avis er det fremgået, at der i Vesttyskland foregår opdræt af kødkvæg ved hjælp af hormoner. Det har tidligere været påvist, at hormoner kan have sundhedsskadelig virkning på mennesker, hvorfor forbrugerne har krav på beskyttelse imod, at sådant kød forhandles.

Forbrugerne kan ikke selv konstatere, om kødet er produceret ved hjælp af hormoner, hvorfor myndighederne må sikre, at den slags kød ikke forhandles. Efter pressens oplysninger drejer det sig om meget store produktioner, der minder om mafialignende foreteelser.

Sagen handler både om sundhed, etik og holdninger til dyrs opvækst.

Svar (31/8 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Reglerne om import af kød og om anvendelse af medicin til husdyr henhører under Landbrugsministeriet og administreres af Veterinærdirektoratet. Efter aftale mellem Veterinærdirektoratet og Levnedsmiddelstyrelsen er Veterinærdirektoratets laboratorium referencelaboratorium for analytisk kontrol med de hormoner, der efter det oplyste ulovligt er anvendt til opdræt af kalve i Vesttyskland.

Vi har i Danmark tradition for en restriktiv lovgivning om anvendelse af medicin til husdyr. Denne lovgivning giver forbrugerne en god sikkerhed mod forekomst af medicinrester i kød. Jeg er som sundhedsminister tilfreds med denne lovgivning.

Baggrunden for min opfattelse er, at regulering af anvendelse af medicin, herunder hormoner i kød, bedst sker gennem anvendelsesregler og kontrol af disse. En efterfølgende kemisk stikprøvekontrol må nødvendigvis blive omfattende og bekostelig, og forbrugerne op-